

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžr/131/2013
Identifikačné číslo spisu:	8013200472
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200472.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Lesov Slovenskej republiky, štátneho podniku, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, právne zastúpeného JUDr. Evou Mihókovou, advokátkou, so sídlom Ul. 1. mája 22, Zlaté Moravce, proti žalovanému Okresnému úradu Sabinov, katastrálnemu odboru, so sídlom Ul. 17. novembra 2, Sabinov, za účasti Gréckokatolíckej cirkvi, Farnosti Lipany, so sídlom Námestie sv. Martina 52, Lipany, zastúpenej Gréckokatolíckym biskupstvom Prešov, so sídlom Hlavná 1, Prešov, právne zastúpenej JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom, so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. V 93/13 zo dňa 6. marca 2013, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/22/2013-101 zo dňa 24. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/22/2013-101 zo dňa 24. septembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 1S/22/2013-101 zo dňa 24.09.2013 zrušil rozhodnutie žalovanej č. V 93/13 zo dňa 06.03.2013. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že rozhodnutie o povolení vkladu sa neodôvodňuje. Výslovil, že napadnuté rozhodnutie nemožno subsumovať pod žiadne z ustanovení § 248 písm. a) až d) Občianskeho súdneho poriadku, pretože je bez akýchkoľvek pochybností, že katastrálny zákon nevyklučuje preskúmanie rozhodnutia o povolení vkladu do katastra nehnuteľností z preskúmacieho konania súdom. Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní síce v § 70 v spojení s ustanovením § 22 ods. 5 katastrálneho zákona upravuje, že osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov. V tejto súvislosti poukázal na to, že Ústava Slovenskej republiky v čl. 46 ods. 2 upravuje, že kto tvrdí, že bol na svojich ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

V súvislosti s otázkou, či rozhodnutie správy katastra, ktorým bol povolený vklad je preskúmateľné súdom krajský súd poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 212/06, ktorým vyslovil, že je

povinnosťou všeobecných súdov v situácii, keď právny predpis dovoľuje dvojaký výklad (jeden ústavne konformný a jeden ústavne nekonformný) vykladať právny predpis spôsobom ústavne konformným. Za ústavne konformný výklad ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, Katastrálneho zákona a Správneho poriadku súd považuje názor, že aj rozhodnutie vydané podľa § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona je preskúmateľné súdom. Ak má byť rozhodnutie preskúmateľné súdom, vrátane postupu príslušného orgánu štátnej správy, potom musí byť aj odôvodnené tak, ako upravuje Správny poriadok v ustanovení § 47 ods. 3, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a z ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Iný postup podľa názoru súdu neprichádza do úvahy, pretože v opačnom prípade, ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností je preskúmané súdom, súd v preskúmvacom konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nemôže nahrádzať správnu úvahu správneho orgánu, a teda nahrádzať aj samotnú právnu argumentáciu.

Rozsudok ďalej odôvodnil tým, že náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu do katastra upravené v ustanovení § 31 ods. 4 katastrálneho zákona sú esenciálne, čo však neznamená, že toto rozhodnutie nemá byť odôvodnené podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Ak by mal platiť názor žalovanej, že rozhodnutie vydané podľa § 31 ods. 3 o povolení vkladu sa neodôvodňuje, potom by katastrálny zákon musel obsahovať výslovne takúto úpravu. Ak správa katastra neodôvodnila rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností, vystavuje sa tým riziku, že v prípade podania žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. súd toto rozhodnutie zruší ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalobca síce nenamietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, avšak Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250i ods. 3 upravuje, že pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Ak správa katastra postupovala tak, že v preskúvanom rozhodnutí uviedla iba úvod, výrokovú časť a poučenie, bez odôvodnenia, podľa názoru krajského súdu procesné pochybila, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie obaja žalovaní.

Gréckokatolícka cirkev v odvolaní uviedla, že odôvodnenie rozhodnutia, ktorým sa vklad povoľuje nie je jeho podstatnou náležitosťou. Zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) túto povinnosť neuvádza a z toho dôvodu aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov nemá oporu v právnom poriadku SR, jedná sa len o výklad § 31 zo strany krajského súdu. S týmto právnym názorom Krajského súdu Prešov sa Gréckokatolícka cirkev, farnosť Lipany nestotožnila a poukázala aj na § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorý hovorí, že rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade); odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Správny poriadok umožňuje upustiť od odôvodnenia rozhodnutia v takom prípade, ak sa všetkým účastníkom vyhoví v plnom rozsahu. So zreteľom na uvedené funkcie odôvodnenia táto možnosť by mala prichádzať do úvahy len výnimočne a v jednoduchých prípadoch, keď odôvodnenie vyplýva priamo z výroku rozhodnutia.

Uviedla, že rozhodnutie o povolení vkladu dohody o navrátení vlastníctva treba považovať za prípad, keď zo samotného výroku rozhodnutia je zjavné akým právnym úkonom došlo ku nadobudnutiu vlastníctva účastníka katastrálneho konania o povolení vkladu, a nebolo ďalej potrebné uvádzať zo strany žalovaného skutočnosti, ktoré boli všetkým účastníkom katastrálneho konania o povolení vkladu, aj žalobcovi, známe vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.04.2010 sp. zn. 17C/52/2007 a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.03.2011, sp. zn. 4Co/115/2010, ktoré nahrádzajú vôľu povinnej osoby - v danom prípade žalobcu, ktorý nepristúpil k dobrovoľnému vydaniu nehnuteľnosti v zmysle jeho povinnosti uvedenej vo vyššie spomenutých rozsudkoch. Rozhodnutie o povolení vkladu vzhľadom na ustálenú prax v katastrálnom konaní nikdy neobsahuje odôvodnenie, a to vzhľadom na skutočnosť, že sa predpokladá, že účastníci katastrálneho konania o povolení vkladu sú si

vedomí tak skutkového ako aj právneho stavu. Odôvodnenie sa uvádza jedine v rozhodnutí o zamietnutí návrhu na vklad, čo prikazuje aj správny poriadok.

Okresný úrad Sabinov, katastrálny odbor v odvolaní uviedol, že náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu do katastra sú upravené v ustanovení § 31 ods. 4 katastrálneho zákona a rozhodnutia o povolení vkladu správy katastra v celoslovenskej pôsobnosti nikdy neodôvodňovali a postupujú podľa celoslovenského elektronického programu, ktorý zohľadňuje ustanovenia katastrálneho zákona, zákona o správnom konaní, O. s. p. a ostatných príslušných právnych predpisov. Tento postup žalovaného je v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, s ustanovením § 47 ods. 1 druhá veta, podľa ktorého odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Zdôraznil, že § 31 ods. 4 katastrálneho zákona je kogentným ustanovením, t. j. ustanovením upravujúcim presné náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva, čiže náležitostí, ktoré musí mať rozhodnutia o povolení vkladu povinne. Preto podľa neho neobstojí odôvodnenie krajského súdu § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, ktoré odkazuje na zákon o správnom konaní, nakoľko katastrálny zákon je zákonom *lex specialis*. Ak katastrálny zákon vo svojom § 31 ods. 4 presne (kogentne) určuje, aké náležitosti má mať rozhodnutie o povolení vkladu, nepostupuje sa pri jeho vydaní v zmysle náležitostí upravených správnym poriadkom. Aplikácia správneho poriadku ako zákona *lex generalis* by bola daná iba za predpokladu, že zákon *lex specialis* (t. j. katastrálny zákon) by vo svojich príslušných ustanoveniach neobsahoval úpravu týkajúcu sa náležitostí rozhodnutia o povolení vkladu, čo však nie je naplnené.

Do pozornosti dal právnu aplikáciu vyššie citovaného ustanovenia § 31 ods. 4 katastrálneho zákona, podľa ktorého postupujú celoslovensky všetky správne orgány na úseku katastra nehnuteľností, čo značí, že pri aplikácii právneho názoru Krajského súdu v Prešove v praxi, vyjadrenom v predmetnom rozsudku o nepreskúmateľnosti rozhodnutí pre neodôvodnenie rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva (podľa správneho poriadku) by všetky rozhodnutia, ktoré boli vydané od prijatia katastrálneho zákona v rámci konania o povolení vkladu vlastníckeho práva na území SR boli v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti poukázal aj na usmernenie bývalého Katastrálneho úradu v Prešove č. 3/2010 upravujúce vzory rozhodnutí, ktoré sa používajú v konaní o návrhu na vklad, ktoré je stále v platnosti, a podľa ktorého postupujú správne orgány na úseku katastra nehnuteľností. Závery o správnej právnej aplikácii rozhodnutí o povolení vkladu vlastníckeho práva v praxi vyplývajú aj z hodnotiacej správy Generálnej prokuratúry SR vydané dňa 21.11.2011 pod č. VI/3 Gd 24/11-27, ktorým bola vykonaná kontrola dodržiavania zákonnosti v postupe a rozhodovaní štátnej správy katastra nehnuteľností v konaní o návrhu na vklad. Vôľa žalobcu bola plnohodnotne nahradená právoplatnými rozsudkami okresného a krajského súdu o povinnosti vydať a navrátiť vlastníctvo.

Katastrálny odbor Okresného úradu Sabinov v odvolaní ďalej namietal, že právoplatné rozsudky, ktoré plnohodnotne nahrádzali dohody o vydaní veci a boli podkladom na zápis zmeny vlastníckeho práva záznamom v reštitučných veciach sa už nevykonávajú. Následkom má byť spísanie dohody o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam. Právo vyplývajúce z tejto dohody by bolo následne zapísané do katastra vkladom. Prílohou návrhu na vklad je uvádzaný rozsudok o povinnosti vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnosti. Rozsudok súdu nahrádza vôľu povinnej osoby, on sám nie je listinou spôsobilou na zápis do katastra nehnuteľností. Keďže žalobca uložené vyhlásenie vôle do právoplatnosti rozsudku neurobil, právoplatnosťou rozsudku došlo v zmysle § 161 ods. 1 O. s. p. k nahradeniu vôle s obsahom, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku. Pre naplnenie hmotno-právnych účinkov rozsudku súdu bolo potrebné predložiť dohodu o vydaní nehnuteľnosti, kde v časti prejavu vôle povinnej osoby, ktorý je daný aj podpisom, bude táto deklarovaná práve právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C/52/2007. V tejto súvislosti uviedol, že uvedený záver korešponduje aj s § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. K navráteniu vlastníctva v prospech oprávnenej osoby je potrebné predložiť dohodu o vydaní nehnuteľnosti, ktorá bude zapísaná do údajov katastra nehnuteľností v rámci konania o vklade. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C/52/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4Co 115/2010 teda nie je

listinou, ktorá sa predkladá na zápis do katastra nehnuteľností, ale nahrádza prejav vôle povinnej osoby, potrebný k uzavretiu dohody o vydaní vecí podľa zákona č. 161/2005 Z.z.

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Lipany vo vyjadrení zo dňa 05.11.2013 k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/22/2013-101 zo dňa 24.09.2013 zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca sa vo svojom vyjadrení k podaným odvolaniam zo dňa 14.11.2013 stotožnil s rozsudkom krajského súdu, pričom dodal, že v tomto prípade sú aj iné dôvody na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu. Uviedol, že Správa katastra Sabinov vydala rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe dohody, ktorá nie je jedným z jej účastníkov podpísaná, a teda ani uzavretá, súdne rozhodnutie, na ktoré sa dohoda odvoláva nie je rozhodnutím o nahradení prejavu vôle druhého účastníka sporu, nakoľko sa mu neukladá povinnosť uzavrieť dohodu o vydaní nehnuteľných vecí. Žalovaná správa katastra nedisponovala zhodnými písomnými dokumentami, na základe ktorých by bolo možné dôvodiť súhlasný, určitý a zrozumiteľný prejav vôle účastníkov katastrálneho konania smerujúci k prevodu vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. Preto pokiaľ žalovaný nemal zhodné stanoviská účastníkov konania, mal postupovať pri vydávaní rozhodnutia podľa § 47 ods. 1 prvá veta zákona o správnom konaní a v súlade s ustanovením § 41 od. 3 zákona o správnom konaní v odôvodnení rozhodnutia uviesť skutočnosti, na základe ktorých rozhodoval.

Žalobca ďalej uviedol, že podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra bola povinná preskúmať listinu predloženú na vkladové konanie z hľadiska všetkých skutkových podstat, ktoré uvádzané ustanovenie obsahuje. Predložená dohoda nebola vkladuschopnou listinou, pretože nie je podpísaná konajúcou osobou druhého účastníka.

Uviedol tiež, že právny úkon, smerujúci ku vzniku, zmene, resp. zániku vlastníckeho práva môže platne vykonať zákonom predpísaným spôsobom iba samotný vlastník. Tento nie je v dohode o vydaní nehnuteľnej veci uvedený, označený účastník vkladového konania a to Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik nie je vlastníkom dotknutých lesných pozemkov. Dohoda sa odvoláva na súdne rozhodnutie, ktoré nie je rozhodnutím nahrádzajúcim prejav vôle na uzavretie dohody o vydaní nehnuteľných vecí podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z., rozsudok neobsahuje vo výroku znenie textu dohody o vydaní nehnuteľných vecí, resp. odkaz na znenie textu dohody tak, ako to ukladá ustanovenie § 161 ods. 3 O. s. p. Rozsudok, na ktorý sa dohoda odvoláva nemá vo výroku uloženie povinnosti na uzavretie dohody o vydaní nehnuteľných vecí podľa zákona č. 161/2005 Z. z. a ani túto povinnosť nenahrádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaných odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 212 ods. 1 O. s. p.), odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a dospel k záveru, že odvolaniam je potrebné priznať úspech.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov okresný úrad má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za okresný úrad koná pred súdom prednosta okresného úradu alebo ním poverený zamestnanec.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a

postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 3 O. s. p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 31 ods. 4 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia o povolení vkladu rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje a) označenie správy katastra, ktorá o vklade rozhodla, b) číslo vkladu, c) označenie účastníkov konania, d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka, e) deň, keď správa katastra o vklade rozhodla, f) deň, keď nastali právne účinky vkladu, g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila, h) odtlačok okrúhlej pečiatky správy katastra.

Podľa § 31 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.

Počas konania došlo k zmene právnej úpravy pokiaľ ide o subjekt žalovaného. V zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. prešla pôsobnosť pôvodného žalovaného, Správy katastra Sabinov na Okresný úrad Prešov. Odvolanie podané Okresným úradom Prešov, katastrálnym odborom je preto potrebné považovať za podané oprávnenou osobou rovnako ako odvolanie Gréckokatolíckej cirkvi.

Novela katastrálneho zákona zákonom č. 304/2009 Z. z. priniesla do katastrálneho zákona zásadnú zmenu. Dovtedajšia dlhodobá prax znamenala vyznačovanie rozhodnutia priamo na zmluve. Novela z roku 2009 priniesla zmenu v tom, že sa vydáva samostatné rozhodnutie s osobitnou úpravou oproti správneho poriadku. K tejto zmene bolo potrebné pristúpiť z toho dôvodu, že pri prechode na elektronickú formu katastrálneho konania neprichádzalo do úvahy vyznačovanie rozhodnutia s odtlačkom pečiatky na elektronickej verzii zmluvy a bolo potrebné zjednotiť výstup papierovej aj elektronickej podoby rozhodnutia o povolení vkladu. Ustanovenie § 31 ods. 4 katastrálneho zákona po novele obsahuje výpočet obligatórnych náležitostí rozhodnutia o povolení vkladu. Proti rozhodnutiu o povolení vkladu nie je v rámci správneho konania prípustné odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Nielen z účelu novely katastrálneho zákona, ktorá zaviedla esenciálne náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu, ale tiež z jazykového výkladu, z formulácie § 31 ods. 4 katastrálneho zákona je zrejmé, že obsahuje osobitnú, špeciálnu, úpravu povinných náležitostí rozhodnutia o povolení vkladu do katastra nehnuteľnosti. Uvedené ustanovenie katastrálneho zákona obsahuje samostatnú a zároveň vyčerpávajúcu úpravu náležitostí pozitívneho rozhodnutia vo vkladovom konaní. Neprichádza preto do úvahy súčasná aplikácia správneho poriadku. Absencia odôvodnenia vyplýva tiež z účelu konkrétneho ustanovenia, upravujúceho náležitosti kladného rozhodnutia o návrhu na vklad, ktorým je vydanie zjednodušeného rozhodnutia v čo možno najkratšom čase. Z toho, že voči rozhodnutiu o povolení vkladu nie je v rámci správneho konania prípustné odvolanie, návrh na obnovu konania a nemožno ho preskúmať mimo odvolacieho konania možno vyvodiť, že zákon predpokladá záujem na zápise zmeny v katastri nehnuteľnosti u oboch zmluvných strán. Preto ako povinnú náležitosť rozhodnutia nestanovuje odôvodnenie. Ani toto rozhodnutie však nemožno vylúčiť zo súdneho prieskumu v súlade s čl. 46 ods. 2 ústavy, ktorý hovorí, že kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak; z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie krajského súdu trpí takou právnou vadou, ktorá ovplyvnila jeho zákonnosť. Preto odvolaniami napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) a § 221 ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu preskúmať napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a procesný postup, ktorý mu predchádzal v rámci žalobných námietok, pričom v otázke odôvodnenia rozhodnutia o povolení vkladu je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.